Принцесата и граховото зърно

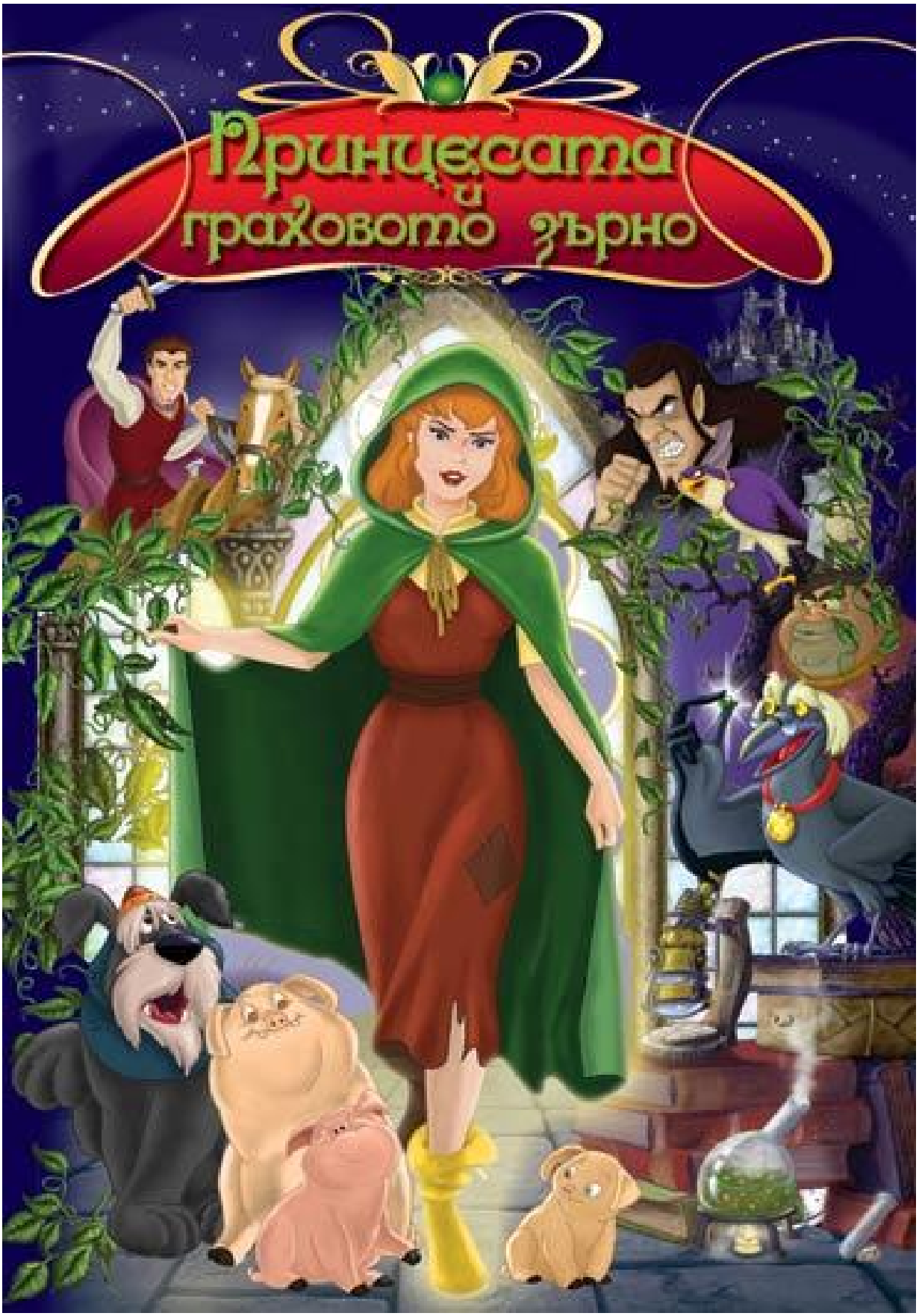

Ханс Кристиан Андерсен

Принцесата и граховото зърно

Имаше едно време един принц, който много искаше да се ожени за принцеса, но това трябваше да бъде една истинска принцеса. Той обиколи целия свят, за да намери такава принцеса, но все нещо липсваше. Срещна много принцеси, но не можеше да разбере дали бяха истински, защото при всяка от тях имаше по нещо неистинско. Накрая се върна вкъщи. Беше много тъжен, че не бе намерил истинска принцеса.

Една вечер се разрази ужасна буря. Светкавици и гръмотевици раздираха небето, дъждът се сипеше като из ведро, беше много страшно! Изведнъж се потропа на градските порти и старият крал отиде да отвори.

Една принцеса стоеше отвън. Но, Господи, как изглеждаше тя! Водата се стичаше по косите и дрехите є, изливаше се отпред в обувките є и изтичаше отзад. Тя каза, че е истинска принцеса.

“Това лесно може да се провери” – помисли си старата кралица, но не каза нищо, влезе в спалнята, махна всички завивки от леглото и сложи най-отдолу едно грахово зърно. След това нареди отгоре му двадесет дюшека, а върху тях още двадесет пухени завивки.

На това легло принцесата трябваше да прекара нощта.

На следната сутрин я попитаха как е спала.

– Ужасно! – рече принцесата. – Почти не мигнах цялата нощ! Господ знае какво имаше в това легло. Беше нещо много твърдо, цялата съм в синини! Ужасно, ужасно!

Беше ясно, че това е истинска принцеса, щом през двадесетте дюшека и двадесетте пухени завивки беше усетила граховото зърно. Само една истинска принцеса можеше да има толкова нежна кожа.

Принцът се ожени за нея, защото сега бе сигурен, че е намерил истинска принцеса, а граховото зърно бе занесено в музея и още е там, ако някой не го е взел.

Виждате ли, това беше една истинска история.